॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुंमुखा वै देवाश्छन्दोंभिरिमाँ ह्योकानं नपज्ययम्भ्यं जयन् यिद्वेष्णुकृमान्क्रमंते विष्णुंरेव भूत्वा यजंमानृश्छन्दोंभिरिमाँ ह्योकानं नप जंयित विष्णोः क्रमों उस्यभिमातिहेत्यांह गायत्री वै पृंथिवी त्रेष्ठं भमन्तरिक्षम् जागंती द्यौरानुंष्टुभीदिश्श्छन्दोंभिरेवेमाँ ह्योकान् यंथापूर्वमभि जंयित प्रजापंतिरिग्नमं सृजत सौं उस्माध्सृष्टः (१)

परांडेन्तमेतयान्वैदर्मन्दिति तया वै सौंऽग्नेः प्रियं धामावांकन्ध् यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतयाँ प्रियं धामावं रुन्ध ईश्वरो वा एष परांड्वदघो यो विष्णुक्रमान्क्रमंते चत्सिभिरा वंर्तते चत्वारि छन्दार्शसे छन्दार्शसे खलु वा अग्नेः प्रिया तुनूः प्रियामेवास्य तुनुवंम्भि (२)

प्यवितिते दक्षिणा प्यवितिते स्वमेव वीर्यमन् प्यवितिते तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृत्मन्ं प्यवितिते शुनःशेपमाजींगर्तिं वर्रणोऽगृह्णाथ्स पृतां वार्रणोमंपश्यत्तया वे स आत्मानं वरुणपाशादंमुश्रद्धरुणो वा पृतं गृह्णाति य उखाम्प्रतिमुश्चत् उदुंत्तमं वरुण पाशमस्मिदित्यांहात्मानंमेवेतयां (३) व्रुण्पाशान्मुंश्रृत्या त्वांहार्ष्मित्याहा ह्येंन् हरंति ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचित्रिरित्यांह प्रतिष्ठित्ये विशंस्त्वा सर्वां वाञ्छन्त्वत्यांह विशेवैन् समंध्यत्यस्मित्राष्ट्रमधि श्र्येत्यांह राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकर्यं कामयेत राष्ट्रइ स्यादिति तम्मनंसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भंवति (४)

अग्रें बृहत्त्रुषसांमूर्ध्वों अंस्थादित्याहाग्रंमेवेन रे समानानां करोति निर्जिग्मवान्तमंस् इत्यांह् तमं एवास्मादपं हिन्त ज्योतिषागादित्यांह् ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चत्सृभिः सादयति चत्वारि छन्दारेसि छन्दोभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्ष्म् वा एषा छन्दंसां यदतिच्छन्दा वर्ष्मेवेन रे समानानां करोति सद्वंती (५)

भ्वति सत्त्वमेवेनं गमयित वाथ्सप्रेणोपं तिष्ठत एतेन् वे वंथ्सप्रीर्भालन्दनौंऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवेतेनं प्रियं धामावं रुन्ध एकाद्शम्भंवत्येक्धैव यजंमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन् वे देवा अस्मिल्लोक आर्ध्रवञ्छन्दोभिर्मुष्मिन्थ्स्तोमंस्येव खलु वा एतद्रूपं यद्वांथ्सप्रम्यद्वांथ्सप्रेणोप्तिष्ठंते (६)

ड्रममेव तेनं लोकम्भि जंयित यिद्वेष्णुक्रमान्क्रमंतेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित पूर्वेद्युः प्र क्रांमत्युत्तरेद्युरुपं तिष्ठते तस्माद्योगे-ऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे तस्माद्यायावरः क्षेम्यम्ध्यवस्यित मुष्टी करोति वार्चं यच्छिति

युज्ञस्य धृत्यैं॥ (७)

मुद्दोर्ड् ऽन्यंतयां भवति महंत्युप्तिष्ठते हिचंत्वारिश्याचा [१] अन्नप्तेऽन्नस्य नो देहीत्यांहाग्निर्वा अन्नपितः स पुवास्मा अन्नं यंच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण इत्यांहायक्ष्मस्येति वावैतदांह प्र

प्र यंच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण इत्यांहायक्ष्मस्येति वावैतदाहु प्र प्रंदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पद इत्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्त उदं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः (८)

प्राणैरेवैन्मुद्यंच्छ्तेऽग्ने भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां एवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवेन् समर्थयित चत्सृभिरा सादयित चत्वारि छन्दांशीरेवातिंच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितिंच्छन्दा वर्ष्मैवैन समानानां करोति सद्वंती भवति स्त्वमेवैनं गमयित प्रेदंग्ने ज्योतिंष्मान् (९)

याहीत्यांहु ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तुनुवा वा एष हिनस्ति यर हिनस्ति मा हिर्स्सीस्तुनवा प्रजा इत्यांह प्रजाभ्यं एवैनर् शमयित रक्षार्स्सि वा एतद्यज्ञर संचन्ते यदनं उथ्सर्जत्यक्रेन्द्दित्यन्वांह् रक्षंसामपंहत्या अनंसा वहुन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनुस्वी चं रुथी चातिंथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवित य एवं वेदं समिधाऽग्निं दुंवस्यतेतिं घृतानुषिक्तामवंसिते समिधमा दंधाति यथातिंथय आगंताय सर्पिष्वंदातिथ्यं क्रियतें ताहगेव तद्गांयित्रया ब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राँह्मणस्त्रिष्टुभां राज्नन्यंस्य त्रैष्टुंभों हि रांजन्योंऽफ्सु भस्म प्र वेशयत्यफ्सुयोंनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र वेशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्नियांवांनेवाग्निस्तम्प्रंतिष्ठां गंमयति परा वा एषों ऽग्निं वंपति यों ऽपस् भस्मं प्रवेशयंति ज्योतिष्मतीभ्यामवं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पृशून् वंपति यों ऽपस् भस्मं प्रवेशयंति पुनंकुर्जा सह र्य्येति पुनंकुदैति प्रजामेव पश्नात्मन्थंते पुनंस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः सिनिन्धतामित्याहैता वा एतं देवता अग्रे समैन्धत ताभिरेवैन् सिनिन्द्धे बोधा स बोधीत्युपं तिष्ठते बोधयंत्येवैनन्तस्माध्सुस्वा प्रजाः प्र बुंध्यन्ते यथास्थानमुपं तिष्ठते तस्माद्यथास्थानम्पुशवः पुनरेत्योपं तिष्ठन्ते॥ (१३)

वे विश्वं देवा ज्योतिष्णानपंचिततमो विवृद्धा आंदित्या द्विषंत्वारिश्यवा ———[२] यावंती वे पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वे यमं देवयर्जनम्स्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैन् स चिनुते-ऽपेतत्यध्यवंसाययति यममेव देवयर्जनम्स्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं चिनुत इष्वग्रेण् वा अस्या अनामृतिम्च्छन्तो नाविन्दन्ते देवा एतद्यर्ज्ञ्रंपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत् उद्धन्ति यदेवास्यां अमे्ध्यं तदपं

हन्त्यपोऽवौक्षिति शान्त्यै सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वान्रस्यं रूप र रूपेणैव वैश्वान्रमवं रुन्य ऊषान्नि वंपति पृष्टिवां एषा प्रजनेनं यद्षाः पृष्ट्यांमेव प्रजनेनेऽग्निं चिनुतेऽथों संज्ञानं एव संज्ञान् होतत् (१५)

पश्नां यद्षा द्यावापृथिवी सहास्तान्ते वियती अंब्रुतामस्त्वेव

नौं सह यज्ञियमिति यद्मुष्यां यज्ञियमासीत्तद्स्यामंदधात्त ऊषां अभवन् यद्स्या यज्ञियमासीत्तद्मुष्यांमदधात्तद्दश्चन्द्रमंसि कृष्णमूषांत्रिवपंत्रदो ध्यायेद्धावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽयश् सो अग्निरितिं विश्वामित्रस्य (१६) सूक्तम्भंवत्येतेन् वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवैतेनं

सूक्तम्भंवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवैतेनं प्रियं धामावं रुन्धे छन्दोंभिवैं देवाः सुंवर्गं लोकमायश्चतंस्रः प्राची्रुपं दधाति चत्वारि छन्दांरसि छन्दोंभिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति तेषार् सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्रीयन्त ते द्वे पुरस्तांथ्समीची उपांदधत् द्वे (१७)

पश्चाध्यमीची ताभिर्वे ते दिशोंऽह रहुन् यह्ने पुरस्तांध्यमीचीं उपदर्धाति ह्ने पश्चाध्यमीचीं दिशां विधृत्या अथों पश्वो वै छन्दा रेसि पशूनेवास्में समीचों दधात्यष्टाबुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रींऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्री स्वुंवं लोकमञ्जसा वेद सुव्गस्यं लोकस्यं (१८) प्रज्ञात्ये त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकंविरशितः सम्पंद्यन्ते

प्रतिष्ठा वा एंकविष्काः प्रतिष्ठा गार्हंपत्य एकविष्कास्यैव प्रतिष्ठां गार्हंपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद् पश्चंचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्को युज्ञः पाङ्काः पृशवो युज्ञमेव पृश्चनवं रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रतिं तिष्ठत्येकंचितीकं चिन्वीत तृतीयंं चिन्वान एंक्धा वै सुंवर्गो लोक एंक्वृतैव सुंवर्गं लोकमेंति पुरीषेणाभ्यूंहति तस्मान्मा सेनास्थिं छुन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पश्च चित्रंयो भवन्ति पश्चभिः पुरीषेर्भ्यूंहति दश् सम्पंद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति॥ (२०)

अ्ब्युवसाययंति होतिद्विश्वामित्रस्यादधत् हे लोकस्यं लोकेषुं समर्चत्वारिश्याचा [3] वि वा एतौ द्विषाते यश्चं पुराग्निर्यश्चोखाया समितिमितिं चत्सिभिः सं नि वंपति चत्वारि छन्दा ससि छन्दा सि खलु वा

अग्नेः प्रिया तुनः प्रिययेवैनौ तुनुवा सं शास्ति समितिमित्यांह तस्माद्भह्मणा क्षत्र समेति यथ्संन्युप्यं विहरंति तस्माद्भह्मणा क्षत्रं व्यात्यृतुभिः (२१)

वा एतं दींक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यों मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमित्यांहुर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुंश्रति वैश्वानयां शिक्यमा दंत्ते स्वदयंत्येवैनंत्रैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्रस्तुषंपका भवन्ति निर्ऋत्यै वा एतद्भांगधेयं यत्तुषा निर्ऋत्यै रूपं कृष्ण र रूपेणैव निर्ऋतिं निरवंदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋंत्ये दिख्स्वायांमेव दिशि निर्ऋंतिं निरवंदयते स्वकृत् इरिण उपं दधाति प्रद्रे वैतद्वे निर्ऋंत्या आयतंन् स्व एवायतंने निर्ऋतिं निरवंदयते शिक्यंम्भ्युपं दधाति नैर्ऋतो वै पार्शः साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्मं अति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावांनेव पुरुष्स्तस्मान्निर्ऋतिमवं यजते परांची्रुपं (२३)

द्धाति परांचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुंदतेऽप्रंतीक्षमा यंन्ति निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै मार्जियत्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गार्हंपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चंिर्त्वा पूता देवलोकमुपावर्तन्त एक्योपं तिष्ठन्त एक्येव यजंमाने वीर्यं दधित निवेशनः संगमनो वसूनामित्यांह प्रजा वै पृशवो वसुं प्रजयैवैनंम्पृशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञप्रुषेवैनं वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबांहुस्तावान्भवत्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यं वीर्येणैवैनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यंपक्षः पतितुमर्हत्यर्बिनां

पृक्षौ द्राघीया १ सो भवतस्तस्मौत्पृक्षप्रवया १ से वया १ सि व्याममात्रौ पृक्षौ च पुच्छं च भवत्येता वृद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

यजुंषा युनिक् यजुंषा कृषित् व्यावृत्त्ये षङ्गवेनं कृषित् षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं कृषित् यद्वांदशग्वेनं संवथ्सरेणैवेयं वा अग्नेरेतिदाहादंबिभेथ्सैतिद्वंगुणमंपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां नात्यंदह्दात्कृष्टं चाकृष्टं च (२६) भवंत्यस्या अनंतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यंन्तुमर्हतीत्यांहुर्यत्

वीर्यंसम्मितो वेणुंना वि मिंमीत आग्नेयो वै वेणुंः सयोनित्वाय

चतुंष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्सृजेद्भुद्रायापिं दध्याद्यद्दंक्षिणा पितृभ्यो नि धुंबेद्यत्प्रतीचो रक्षा रेसि हन्युरुदींच उथ्मृंजत्येषा वै देवमनुष्याणारं शान्ता दिक् (२७) तामेवैनाननूथ्मृंजृत्यथो खल्विमां दिश्मुथ्मृंजत्यसौ वा

चार्कृष्टं च भवंत्युग्नेरुद्यंत्या एतावंन्तो वै पुशवों द्विपादंश्च

आंदित्यः प्राणः प्राणमेवेनानन्थ्संजित दक्षिणा पूर्यावंतन्ते स्वमेव वीर्यमनं पूर्यावंतन्ते तस्मादक्षिणोऽर्धं आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथी आदित्यस्यैवावृतमनं पूर्यावंतन्ते तस्मात्परां श्रः पृशवो वि तिष्ठन्ते प्रत्यं च आ वंतन्ते तिस्रस्तिस्रः सीताः (२८) कृषति त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यातयत्योषंधीर्वपति

ब्रह्मणात्रमवं रुन्धेऽर्केऽकिश्चीयते चतुर्दशभिविपति स्प्त ग्राम्या ओषंधयः स्प्तार्ण्या उभयीषामवेरुद्धा अन्नस्यान्नस्य वपुत्यन्नस्यान्नस्यावंरुद्धौ कृष्टे वंपति कृष्टे ह्योषंधयः प्रतितिष्ठंन्त्यनुसीत वंपति प्रजांत्यै द्वाद्शसु सीतांसु वपति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अन्नम्पचित यदंग्निचित् (२९)

द्वितीयः प्रश्नः

अनंवरुद्धस्यार्श्नीयादवंरुद्धेन् व्यृंद्धोत् ये वनस्पतीनाम्फलग्रहंयुर ऽपि प्रोक्षेदनंवरुद्धस्यावंरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्थ्समंस्यति दिशामेव वीर्यमव्रुध्यं दिशां वीर्येंऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यैं दिशो लोष्टमा हंरेदिष्मूर्जमहिमित आ दंद इतीषंमेवोर्जं तस्यैं दिशोऽवं रुन्धे क्षोधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवंत्युत्तरवेदिमुपं वपत्युत्तरवेद्या ह्यंग्निश्चीयतेऽथों पृशवो वा उत्तरवेदिः पृशूनेवावं रुन्धेऽथों यज्ञपुरुषोऽनंन्तरित्यै॥ (३०)

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेवैश्वान् रस्यं सूक्त १ सूक्तेनैव वैश्वान् रमवं रुन्धे षष्ट्रिनि वंपति षड्वा ऋतवंः संवथ्यरः संवथ्यरौऽग्निवैश्वान् र साक्षादेव वैश्वान् रमवं रुन्धे समुद्रं

च भुवत्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्राकृष्टं च दिख्सीतां अग्निचिदव् पश्रंविश्शतिश्रा 🖚 📢

वै नामैतच्छन्दं समुद्रमन् प्रजा प्रजायन्ते यदेतेन सिकंता निवपंति प्रजानां प्रजननायेन्द्रं (३१) वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्प्यस्तृतीय रथस्तृतीयं

वृत्राय वज्र प्राहर्थ्स त्र्या व्यमवृष्ट्यस्तृतायुर् रयुस्तृतायु यूप्स्तृतीयुं येंऽन्तःश्वरा अशीर्यन्तु ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणाः शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पृशुर्ग्निर्यच्छर्कराभिर्ग्निं पंरिमिनोति वर्ज्रेणैवास्मैं पृश्रून्परिं गृह्णाति तस्माद्वर्ज्जेण पृशवः परिंगृहीतास्तस्माथ्स्य नोपं हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पृश्वनं मस्य परि मिनुयाथ्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणेरेवास्मै पृश्वनवं रुन्धे त्रिण्वाभिर्भातृंव्यवतिस्रवृतमेव वज्र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरित स्तृत्या अपरिमिताभिः परि मिनुयादपरिमित्स्यावंरुख्यै यं कामयेतापृशः स्यादित्यपरिमित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूहेदपरिगृहीत पृवास्यं विषूचीन् रेतः परा सिश्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्थस्यादितिं पिर्मित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूंहेत्पिरंगृहीत पुवास्में समीचीन् रेतः सिश्चित पशुमानेव भवित सौम्या व्यूहित् सोमो वै रेतोधा रेतं पुव तद्दंधाित गायित्रया ब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टभां राजन्यंस्य त्रेष्टभो हि राजन्यः शं युम्बार्हस्पत्यम्मधो नोपानम्थ्सो ऽग्निम्प्राविंशत् (३४) सौ ऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदांयत् सोऽश्वं प्राविंश्थ्सो- ऽश्वंस्यावान्तरशफों ऽभवद्यदर्श्वमात्रमयंति य एव मेधोऽश्वं

साऽग्नः कृष्णा रूप कृत्वादायत् साऽश्व प्राावशृष्सा-ऽश्वंस्यावान्तरशृष्मोऽभवद्यदश्वंमाऋमयंति य एव मेधोऽश्वं प्राविश्त्तमेवावं रुन्धे प्रजापंतिनाग्निश्चेत्व्यं इत्याहुः प्राजापत्यो-ऽश्वो यदश्वंमाऋमयंति प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपूर्णमुपं दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपूर्णः सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां पृष्ठम्सीत्युपं दधात्युपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपूर्णः रूपेणैवैन्दुपं दधाति॥ (३५)

इन्हं प्रमुकांमस्य भवत्यविश्वध्यवीति विश्वतिश्वी हि [६]
ब्रह्मं जज्ञानमिति रुक्ममुपं दधाति ब्रह्मंमुखा वै प्रजापितिः

प्रजा अंसृजत् ब्रह्मंमुखा एव तत्प्रजा यजंमानः सृजते ब्रह्मं जज्ञानिमत्यांह् तस्मांद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेदं ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यंग्निश्चेत्व्यं इति यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवी र शुचापंयेत्रौषंधयो न वनस्पतंयः (३६)

प्र जांयेर्न् यद्न्तिरंक्षे चिन्वीतान्तिरंक्षः शुचार्पयेन्न वयारंसि प्र जांयेर्न् यद्दिवि चिन्वीत दिवरं शुचार्पयेन्न पूर्जन्यो वर्षेद्रुकामुपं दधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतं एवाग्निं चिनुते प्रजांत्ये हिर्ण्मयं पुरुष्मुपं दधाति यजमानलोकस्य विधृत्ये यदिष्टंकाया आतृण्णमनूपद्ध्यात्पंशूनां च यजमानस्य च प्राणमिषं दध्याद्दक्षिण्तः (३७)

प्राश्चमुपं दधाति दाधारं यजमानलोकन्न पंशूनां च् यजंमानस्य च प्राणमपिं दधात्यथो खल्विष्टंकाया आतृंण्णमनूपं दधाति प्राणानामुथ्संष्ट्ये द्रफ्सश्चंस्कन्देत्यभि मृंशति होत्रांस्वेवैनं प्रतिं ष्ठापयति स्रुचावुपं दधात्याज्यंस्य पूर्णां कांष्म्यम्यां द्रप्रः पूर्णामौद्ंम्बरीमियं व कांष्म्यम्यसावौदंम्बरीमे एवोपं धत्ते (३८) तूष्णीमुपं दधाति न हीमे यजुषाप्तुमर्हंति दक्षिंणां कार्ष्मर्यमयीमुत्तरामौद्रेम्बरीन्तस्मांद्स्या असावृत्तराज्यंस्य पूर्णां कौष्मर्यमयीं वज्रो वा आज्यं वर्ज्ञः कार्ष्मर्यो वज्रेणैव यज्ञस्यं दक्षिणतो रक्षाङ्स्यपं हन्ति द्धः पूर्णामौद्रेम्बरीम्प्शवो वै दध्यूर्गुदुम्बरंः पृशुष्वेवोर्जं दधाति पूर्णे उपं दधाति पूर्णे एवैनम् (३९)

अमुष्मिं ल्लोक उपं तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेंत्व्यं इत्यांहुः सुवै विराड्यथ्सुचांवुप्दधांति विराज्येवाग्निं चिनुते यज्ञमुखयंज्ञमुखे वै क्रियमांणे यज्ञः रक्षाः सि जिघाः सन्ति यज्ञमुखः रुक्षो यद्भुकां व्याघारयंति यज्ञमुखादेव रक्षाः स्यपं हन्ति पश्चिम्व्याघारयति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाः स्यपं हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्य॥ (४०)

यंच्छ्रेत्ताम्ब्राँह्मणश्चोपं दध्याताम्ग्रावेव तद्ग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्योऽविंद्वानिष्टंकामुप्दधाति त्रीन् वराँन्दद्यात्रयो वै प्राणाः प्राणाना इस्मृत्ये द्वावेव देयो द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि प्राणः पृशः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आयंवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं

अग्निर्वैश्वानरो यद्वाँह्मणस्तस्मैं प्रथमामिष्टंकां यज्जंष्कृतां प्र

दधाति पश्नां धृत्ये द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्ये काण्डांत्काण्डात्प्ररोह्नतीत्यांह् काण्डेनकाण्डेन् ह्येषा प्रतितिष्ठंत्येवा नो दूर्वे प्र तंनु सहस्रेण शतेन् चेत्यांह साहुसः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्ये देवलुक्ष्मं वे त्र्यांलिखिता तामुत्तंरलक्ष्माणं देवा उपांदधताधंरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत् वसीयान्थ्स्यादित्युत्तंरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव भंवति यं कामयेत् पापीयान्थ्स्यादित्यधंरलक्ष्माणं तस्योपं दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परां भावयति पापीयान्भवति त्र्यालिखिता भंवतीमे वै लोकास्त्र्यांलिखितेभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृंव्यम्न्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु प्रासंपत् (४४)

यत्कूर्ममुंपदधांति यथां क्षेत्रविदर्श्वसा नयंत्येवमेवैनं कूर्मः सुंवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पंशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्ममुंपदधांति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पृशव उपं तिष्ठन्ते श्मशानं वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूना शीर्षाण्युपधीयन्ते यञ्जीवन्तं

द्वितीयः प्रश्नः कूर्ममुंपदधांति तेनाश्मंशानचिद्वास्तव्यों वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वातां ऋतायत इतिं दुधा मधुमिश्रेणाभ्यंनिक्त स्वदयंत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरुण्यम्मधु यद्द्रधा

मंधुमिश्रेणांभ्यनत्त्र्यभयस्यावंरुद्धे मही द्यौः पृथिवी चं न इत्यांहाभ्यामेवैनंमुभ्यतः परिं गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्ये पुरस्तांत्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मांत् (४६)

चिंनुते यर्जमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो

पुरस्तांत्प्रत्यश्चः पुशवो मेधुमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमुग्निं

हि॰सिंतोरुलूखंलमुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सर्नाभिमेवाग्निं चिनुतेऽहि ५साया औदुम्बरं भवत्यूग्वी उंदुम्बर ऊर्जमेवावं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्माँन्मध्यत कुर्जा भुंअत इयंद्भवति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मित्मवं हन्त्यन्नेमेवाकेर्वैष्णव्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वे युज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो

युज्ञ एव युज्ञं प्रति ष्ठापयति॥ (४७) पुष वे पुशुर्यमंसर्पदेष यत्तस्माृतस्मांथ्सुप्तविरंशतिश्च॥**———**[८] एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुप्दधांत्येभ्य

एव लोकेभ्यो ज्योतिरवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मै ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपासमहे सिकंताभिः पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानुरस्यं रूप॰ रूपेणैव वैश्वानुरमवं रुन्धे यं कामयेंत क्षोधुंकः स्यादित्यूनां तस्योपं (४८) दध्यात्क्षोधुंक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नंमद्यादितिं

द्वितीयः प्रश्नः

पूर्णां तस्योपं दध्यादनुंपदस्यदेवान्नंमत्ति सहस्रं वै प्रति पुरुषः पश्नां येच्छति सहस्रंमन्ये पृशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुपं दधाति सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवेनंद्रमयति व्यृद्धं वा पृतत्प्राणैरंमेध्यं यत्पुंरुषशीर्षम्मृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृत् हिरंण्यं प्राणेषुं हिरण्यशृल्कान्प्रत्यंस्यति प्रतिष्ठामेवेनंद्रमियत्वा प्राणेः समर्धयति द्र्धा मधुमिश्रेणं पूरयति मध्व्योऽसानीति शृतात्ङ्क्योन मध्यत्वायं ग्राम्यं वा एतदत्रं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्द्धा मधुमिश्रेणं पूरयंत्युभयस्यावंरुद्धे पशुशीर्षाण्युपं द्रधाति पृशवो व पंशुशीर्षाणं पृशूनेवावं रुन्धे यं कामयेतापशुः स्यादितिं (५०)

विष्चीनांनि तस्योपं दध्याद्विष्च एवास्मांत्पशून्दंधात्यपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थ्रस्यादितिं समीचीनांनि तस्योपं दध्याथ्समीचं एवास्में पृशून्दंधाति पशुमानेव भंवति पुरस्तांत्प्रतीचीनमश्वस्योपं दधाति पृश्चात्प्राचीनंमृष्भस्यापंशवो वा अन्ये गोंअश्वेभ्यः पृशवों गोअश्वानेवास्में सुमीचों दधात्येतावंन्तो वै पशवंः (५१)

द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् वा एतद्ग्नौ प्र दंधाति यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधांत्यमुमारण्यमनुं ते दिशामीत्यांह ग्राम्येभ्यं पृव पृशुभ्यं आर्ण्यान्पृशूञ्छुचमनूथ्मृंजित् तस्मांथ्समावंत्पशूनां प्रजायंमानानामार्ण्याः पृशवः कनीया स्मः शुचा ह्यृंताः संपंशीर्षम्पं दधाति यैव सूर्पे त्विष्टिस्तामेवावं रुन्धे (५२) यथ्संमीचीनंम्पशुशीर्षेरुंपदध्याद्ग्राम्यान्पशून्द १ शुंकाः

स्युर्यद्विषूचीनंमार्ण्यान् यजुरेव वंदेदव् तां त्विषि र् रुन्धे या सर्पे न ग्राम्यान्प्रशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खलूप्धेयंमेव यद्पद्धांति तेन् तां त्विष्मिवं रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदति तेनं शान्तम्॥ (५३)

ज्ञानस्योपं प्राणाः स्यादिति वे प्रश्वों रुखे चतुंश्वलारिश्याः ————[९]
पृश्वां एष यद्ग्नियोनिः खलु वा एषा पृशोविं क्रियते
यत्प्राचीनंमैष्ट्रकाद्यजुंः क्रियते रेतोंऽप्स्यां अप्स्यां उपं दधाति
योनविव रेतों दधाति पश्चोपं दधाति पाङ्गाः पृश्ववंः पृश्वनेवास्मै
प्र जनयति पश्चं दक्षिणतो वज्रो वा अपस्यां वज्रेणैव यज्ञस्यं
दक्षिणतो रक्षाः स्यपं हन्ति पश्चं पृश्चात् (५४)

प्र जंनयित पश्चं दक्षिणतो वज्रो वा अंप्स्यां वज्रेणैव यज्ञस्यं दक्षिणतो रक्षाङ्स्यपं हन्ति पश्चं पृश्चात् (५४)
प्राचीरुपं दधाति पृश्चाद्वे प्राचीनु रेतों धीयते पृश्चादेवास्मैं प्राचीनु रेतों दधाति पश्चं पुरस्तांत्प्रतीचीरुपं दधाति पश्चं पृश्चात्प्राचीस्तस्मांत्प्राचीनु रेतों धीयते पृतीचीः पृजा जांयन्ते पश्चौत्तर्तश्छंन्दस्याः पृशवो वै छंन्दस्याः पृश्चेव प्रजातान्थ्स्वमायतंनम्भि पर्यूहत इयं वा अग्नेरंतिदाहादंविभेथ्सैताः (५)

उपदधौत्यस्या अनंतिदाहायोवाचं हेयमद्दिथ्स ब्रह्मणात्रुं यस्यैता उपधीयान्ते य उं चैना एवं वेद्दिति प्राण्भृत उपं दधाति रेतंस्येव प्राणान्दंधाति तस्माद्धदंन्प्राणन्पश्यंञ्छृण्वन्पशुर्जायतेऽयम्पुरः (५६) भ्व इति पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दंक्षिणा विश्वकर्मेति दक्षिणतो मनं एवैताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्यंचा इति पश्चाचक्षुरेवैताभिर्दाधारेदम्त्तराथ्सुवरित्यंत्तरतः श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेयः मितिरित्युपरिष्टाद्वाचंमवैताभिर्दाधार दश्वंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्ण

अपस्यां अपश्यत्ता उपांधत्त ततो वा इमां नात्यंदहद्यदंपस्यां

प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ आर्भोद्या देक्षिणा ताभिर्भरद्वांजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदंग्निर्या उर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धिं वेद्र्भीत्येव य आंसामेवम्बन्धतां वेद बन्धुंमान्भवति य आंसामेवं क्रृप्तिं वेद कल्पंते (५८)

उपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति

अस्मै य आंसामेवमायतंनं वेदायतंनवान्भवति य आंसामेवम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति प्राण्भृतं उपधायं संयत् उपं दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्भिः सं यंच्छति तथ्संयतार संयत्त्वमथौं प्राण एवापानं दंधाति तस्मौत्प्राणापानौ सं चंरतो विषूंचीरुपं दधाति तस्माद्विष्वंश्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

जग्मुः॥ (६२)

असुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यां ऽग्निर्यथ्सं यतं उप्दर्धाति समेवेनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाक् स्त्र्यविर्वर्यः कृतमयानामित्याह् वयोभिरेवायानवं रुन्धेऽयैर्वयार्श्ति सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति तस्मादयः सर्वतः पवते॥ (६०)

पृथादेताः पुरोंऽक्ष्ण्या कल्युतेऽसं यतं पर्थात्रिश्णवाः

गायत्री त्रिष्टुङ्गगंत्यनुष्टुक्पुङ्गां सह। बृहृत्युंण्णिहां
कुकुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुंष्पदा त्रिपदा
या च षद्वंदा। सछंन्दा या च विच्छंन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु

वार्चः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रज्जता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनंस्त्विच सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। नारीः (६१) ते पत्नयो लोम् वि चिन्वन्तु मनीषयां। देवानाम्पत्नीर्दिशः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं

वियूयं। इहेहैं षां कृणुत् भोजंनानि ये ब्रहिषो नमींवृक्तिं न

त्वा। महानामी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवंरीः। मेघ्यां विद्युतो

कस्त्वां छाति कस्त्वा वि शांस्ति कस्ते गात्रांणि शिम्यति। क उं ते शमिता कविः। ऋतवंस्त ऋतुधा पर्रुः शमितारो वि शांसतु। संवथ्सरस्य धार्यसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अध्वर्यवंस्त्वा छ्यन्तु वि चं शासतु। गात्रांणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यंन्तः। अर्धुमासाः परूरंषि ते मासांश्छ्यन्तु शिम्यंन्तः। अहोरात्राणि मुरुतो विलिष्टं (६३)

सूद्यन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रिमिषज्यत्। द्यौस्ते नक्षेत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेभ्यो गात्रैभ्यः शमस्त्ववंरेभ्यः। शमस्थभ्यो मञ्जभ्यः शम् ते तन्वे भवत (६४)

सर्वौभ्यो वृष्टिसर्नीर्देवासुराः कर्नीयाश्सः प्रजापंतेरक्षि द्वादंश॥———[१३]उथ्सन्नयुज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकसद्विरेवेताभिरष्टाचंत्वारिश्शत्॥४८॥ उथ्सन्नयज्ञः संवंत्वायं॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/